

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TWEE VROUWEN

toneelspel in vijf scènes

door

1880

Rudy Geldhof

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.1524

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TWEE VROUWEN* op te voeren moet de naam van auteur *RUDY GELDHOF* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/9
ISBN 978-90-385-10576

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Rudy Geldhof
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames)

MADELEINE

SUZY, beiden rond de veertig.

DECOR

De woonkamer van een kleine vakantievilla aan de Belgische kust. Twee deuren: één naar de hall, één naar de keuken. Een vensterraam zonder gordijnen. Een sofa die gebruikt wordt als bed: hoofdkussen, dekens. Een oud televisietoestel. Een grote makkelijke strandstoel. Een grote kast. Een tafel, twee stoelen. Het geheel maakt een rommelige indruk.

Scène 1

((Omstreeks zeven uur 's avonds) Buiten regent het. Een koude, winderige aprildag)

MADELEINE : *(Ligt in de strandstoel, met een deken op de knieën. Links en rechts van haar staan twee elektrische verwarmingstoestellen. De kamer maakt een slordige indruk: het groot vel bruin inpakpapier dat een gordijn moet vervangen is half van het vensterraam gevallen. De sofa, die dienst doet als bed, is niet opgemaakt. Op de tafel: etensresten, een thermosfles... Vanuit haar strandstoel kijkt Madeleine af en toe, ongeïnteresseerd, naar een documentaire die uitgezonden wordt op de RTB. Ondertussen neemt ze nu en dan een hap uit een conservenblik. Op de grond, binnen haar bereik: een tv-blad en een glas whisky waar ze geregeld een slok van neemt. Ze is gekleed in een modieuze peignoir en is goed dronken. Ineens doet de tv het niet meer. Madeleine staat op en begint geërgerd - niet zozeer omdat ze het programma mist, maar omdat zijzelf zo onhandig is in technische aangelegenheden - aan de bedieningsknoppen te draaien. Ze slaagt er niet in het toestel goed af te stellen. Ze grijpt naar het tv-blad, en probeert vergeefs andere zenders. Ondertussen wordt een paar keer aangeklopt. Madeleine hoort dit niet. Tenslotte wordt nog eens aangeklopt en de deur naar de hall wordt geopend)*

SUZY : *(Blijft in de deuropening staan. Ze is gekleed in een regenjas. Op het hoofd heeft ze een plastieken kapje. In de hand houdt ze een groot valies. Ze is helemaal nat geregend en maakt een vermoeide, zielige indruk. Ze bibbert van de koude. Af en toe heeft ze een korte hoestbui, die ze handig weet te onderdrukken) Eh... goede avond, mevrouw. Excuseer dat ik...*

MADELEINE : *Wat? Wie bent U? Hoe komt u hier binnen?*

SUZY : *Staat u toe dat ik binnen kom. Ik ben mevrouw... (Ze komt de kamer binnen. De deur waait helemaal open. Een koude tocht waait binnen)*

MADELEINE : *Die deur dicht! (In een paar sprongen is ze voorbij Suzy en doet de deur dicht. Madeleine leunt met haar rug tegen de deur. Ze observeert Suzy een moment. Ze merkt dat ze niets kwaads van zin is. Rustig) Wie bent u? Wat*

komt u hier doen?

SUZY : Eh... de voordeur stond open. Ik dacht, ik zal maar aan deze deur aankloppen.

MADELEINE : Wat wilt u?

SUZY : Excuseer dat ik u deed schrikken. Ik ben mevrouw Coppieters. Ik ben vertegenwoordigster van het E.C.I.... Het E.C.I is een boekenclub... eh... organisatie, die werkt met abonnementen... en ik vraag me af of ik u zou mogen demonstreren wat het E.C.I. zoal te bieden heeft, aan boeken... *(Haar stem klinkt hees, ze hoest, dan kijkt ze naar het televisietoestel)*

(Madeleine gaat het toestel afzetten)

... het E.C.I. is eigenlijk een grote verzendboekhandel, die, zoals ik al zei, werkt met abonnementen... en die boeken te koop aanbiedt, die normaal in de winkel verkrijgbaar zijn en... die goedkoper... ik bedoel...

MADELEINE : *(Hoe dronken ze ook is, ze heeft Suzy aandachtig geobserveerd. Het is haar niet ontsnapt hoe onwennig en hulpeloos Suzy zich gedraagt. Ze is niet ontevreden met dit onverwachte bezoek, dat een verstrooiing voor haar betekent. Ze is terzelfder tijd geamuseerd en enigszins ontroerd door de aanblik van deze kletsnatte verschijning. Ze onderbreekt op een autoritair-gulle manier het stuntelig betoog van Suzy)* Kijk, beste mevrouw, die boekenclub van u, ik sta toe dat u me daar iets meer over vertelt.

SUZY : Dank u...

MADELEINE : Ik ga u zeggen waarom: omdat ik mij steendood zit te vervelen hier en omdat uw boeken allicht interessanter zijn dan die bewegende schaduwen in mijn kijkdoos. Hoe was uw naam ook weer?

SUZY : Ik ben mevrouw Coppieters. Wel, ik heb hier...

MADELEINE : Mevrouw Coppieters... u bent doorweekt. Ik stel voor dat ik even uw jas aanneem en uw... eh, hoofddekseel.

SUZY : *(Aarzelt een ogenblik, en doet haar regenjas uit. Ze heeft een onfris verband rond de linker arm. Ze neemt haar valies op en laat zich naar een stoel leiden, vlak voor een verwarmingstoestel. Ze neemt haar valies en begint koortsachtig iets te zoeken, met verstijfde vingers, onhandig)* Ik heb folders bij... eh...

ondertussen kan ik misschien al zeggen hoe deze boekenclub... hoe dat werkt. Men wordt lid, dat kost u niets en dat geeft u dan al het recht op een mooi welkomstaanbod en op de uitgebreide catalogus... vierkleurendruk... *(Ze staat duidelijk niet zelf achter wat ze zegt. Ze is te uitgeput en verder heeft ze niet voldoende routine als verkoopster om dit te verbergen)*

MADELEINE : Men is enkel verplicht om om de drie maanden een boek te bestellen. Doet men dat niet dan sturen ze er u wel een op, samen met de rekening.

SUZY : Eh... ja. Dat is dan het Kroonboek dat door een speciale jury wordt uitgekozen...

MADELEINE : Er zijn ook grammofonoplatten.

SUZY : Ja. U bent al lid van het E.C.I.?

MADELEINE : Nee, ik ken dat, dit soort boekenclubs...

SUZY : Oh! *(Ze heeft de catalogus gevonden)* Wel...

MADELEINE : *(Neemt snel de catalogus uit Suzy's handen)* Eens kijken wat het E.C.I. zoal aan grootmeesters te bieden heeft. Blijft u maar rustig zitten. *(Ze kijkt de catalogus in)* "Oorlog en Vrede" van...

SUZY : ... van Tolstoi.

MADELEINE : Van Tolstoi. Een verdienstelijk auteur. "Anna Karenina". Ook van Tolstoi! Een productief auteur, die Tolstoi. Cultuur met de grote K. Nog een grote K hier: Kosalik... Harold Robbins... U moet een groot cultuurminnaar zijn om bij dit hondenweer met Tolstoi's en Kosaliks de deuren te willen afdweilen. Ah! "Liefde op de Bahama's". Dit is het! Dit is het soort lectuur waarmee u moet aankloppen bij eenzame, drinkende vrouwen...

SUZY : *(Onderdrukt net een hoestbui. Ze kijkt verstrooid op)* Wat? Pardon...

MADELEINE : Ik geloof niet dat ik er zelf zo goed uitzie, maar u ziet er alleszins maar belabberd uit. Wilt u iets warmes? Koffie?

SUZY : Ik... ik wil u geen last bezorgen.

MADELEINE : *(Neemt de thermosfles vast)* Leeg. Eh... ik heb nog van alles, t.t.z. whisky en water. Een hartverwarmertje? *(Ze schenkt zich nog een whisky in)*

SUZY : Oh nee, dank u. Misschien, misschien een glaasje water.

MADELEINE : Een glaasje water! *(Ze schenkt Suzy een glas water in)* Elk zijn gedacht. Prosit! Op Kunst en Cultuur! En de andere vieze woorden die beginnen met

een K. (*Ze leest verder*) Doktersromans, een hele bladzijde doktersromans. Worden die nog altijd gelezen?

SUZY : Wel, dat is het genre lectuur dat succes heeft, bij een brede laag... over de leeftijden heen...

MADELEINE : Over de leeftijden heen... Oh! Nog zo 'n brede-laag-lectuur: "Verantwoord Moederschap" - "Negen maanden blij". Brrr. Als ik lid wil worden, dan ben ik toch niet verplicht om dit te nemen.

SUZY : Natuurlijk niet.

MADELEINE : "Sensuele Massage". Is al beter. Nieuwe manieren om aan te raken en aangeraakt te worden. Niet mis.

SUZY : Mevrouw, kijk...

MADELEINE : Madeleine is de naam. Madeleine.

SUZY : (*Niet zonder ergernis*) Goed, Madeleine dan. U zou nooit verplicht zijn om bepaalde boeken te nemen. Daarvoor is er ook zo 'n uitgebreid assortiment, van Tolstoi tot... "Het Groot Handwerkboek" zal ik maar zeggen. Tot welke laag van bevolking men ook behoort, men vindt allicht zijn gading bij het E.C.I.

MADELEINE : (*Speelt dat ze een moment perplex staat. Zeer milde spot*) U verdedigt zich uitstekend, moet ik zeggen. Bevoegd. Ad rem. (*Ze kijkt opnieuw de catalogus in*) Voor elk wat wils dus.

(*Suzy opent haar valies. Ze zoekt een zakdoek*)

(*Loert in het valies*) Oh. Kleren. Ondergoed. En ik die dacht dat dit vol sensuele massageboeken zat... Sleurt u altijd uw garderobe mee als u werkt? Of doet u ook in textiel?

SUZY : Ik weet niet of dit hier van belang is... wat er in mijn valies zit. Wij verkoopsters, hebben nooit de boeken zelf mee, alleen de folders...

MADELEINE : ... en ondergoed.

SUZY : Kijk mevrouw, als het uw bedoeling is om de spot te drijven...

MADELEINE : Zeker niet. Ik heb iets te veel gedronken, en dan... Maar ik ben geen beest, hoor. Schrijf me maar in, als lid. Ik neem een abonnement, dat Grote Sensuele Massageboek, dat zegt me wel wat. Haal de lidkaarten maar boven.

SUZY : *(Neemt een intekenformulier en een ballpoint uit het valies)* Lidgeld is er dus niet te betalen...

MADELEINE : Ja, dat staat hier in koeien van letters. Denkt u dat het nuttig is om ook die kleine lettertjes te lezen, op de achterkant?

SUZY : U kunt dat gerust doen. Uw naam, als ik...

MADELEINE : Madeleine Leekens. *(Korte poos)* Madeleine Leekens. De naam zegt u niets?

SUZY : *(Kijkt op)* Pardon. Hoezo?

MADELEINE : Wacht. tv. Vorstinnen van Brugge. Cieltje. *(Ze geeft een korte karikatuur van bedoeld feuilletonpersonage ten beste)* Nee?

SUZY : Wij, eh ik had toen nog geen tv... Mag ik uw adres a.u.b.

MADELEINE : Ooievaarstraat 14, Gent.

(Suzy kijkt Madeleine een ogenblik verwonderd aan)

Ik woon niet hier, zeg, in dit vergeten gat. Dit hier is mijn lenteverblijf aan zee.

Haha. *(Ineens)* Ge doet dit te voet, dit beroep...

SUZY : Ja, eh...

MADELEINE : Hoe wordt u betaald? Een vast bedrag waarschijnlijk, plus een percent op de verkoop er bovenop?

SUZY : Kijk mevrouw...

MADELEINE : Madeleine.

SUZY : Madeleine. Ik... ik vraag u ook niet naar uw... beroepsvoorwaarden.

MADELEINE : Oh, vraag maar. Ik ben actrice. Free lance. Vul maar in. Beroepsactrice. Toneelspeelster. Momenteel zonder werk. Met een raar soort ziekteverlof. Prosit!

SUZY : Zo! Wilt u hier tekenen?

MADELEINE : Teken. Wat zegt u dat mooi. Teken. Wat zal ik eens tekenen? Een scène uit het Groot Sensueel Massage Boek? *(Ze ondertekent)* Voilà. U vindt het dus echt niet nodig dat ik die minuscule lettertjes lees?

SUZY : *(Moe)* Ik heb u al gezegd...

MADELEINE : *(Onderbreekt haar)* U krijgt nooit klachten binnen van mensen die zich

nadien, eh... bedrogen voelen? U verkoopt bijvoorbeeld iets bij een simpele huisvrouw die wat wil gaan doen aan haar kennis en 's avonds komt de echtgenoot thuis, hij leest de kleine lettertjes en...

SUZY : *(Moe)* Mevrouw, als u wil beweren dat dit hier oneerlijk is, dat ik u bedrieg, neem uw kaart dan terug. Ik...

MADELEINE : Maar ik wens lid te worden.

SUZY : Goed. Dat is dan gebeurd. Mag ik mijn jas a.u.b.?

MADELEINE : Dit gaat niet. Uw jas is nog niet droog. En het regent nog. Ik heb u een plezier gedaan door lid te worden, doe mij een plezier en hou me nog wat gezelschap. Kijk, ik wil nog eens lid worden. Ga zitten.

SUZY : Ik... ik heb hier blijkbaar het slechte moment uitgekozen... *(Ze bekijkt de fles whisky)* Ik stoor u niet langer in uw bezigheden... Mijn jas...

MADELEINE : Oh, een nieuwe definitie van dankbaarheid, hé. Ge laat dat schuilen, uw water opdrinken, uw tijd in beslag nemen, en dan zeggen ze: ge zijt aan de drank.

SUZY : ... heb ik niet gezegd.

MADELEINE : *(Gaat het televisietoestel aanzetten)* Bezigheden, hebt ge gezegd. Is hetzelfde. *(Ze installeert zich in de strandstoel)*

(Suzy gaat zelf haar regenjas halen. Zonder dat Madeleine het merkt, heeft ze last van een duizeling, waartegen ze zich moedig verweert)

(Korte poos. Ze draait zich om) Wat is er?

SUZY : Niets. Niets.

MADELEINE : *(Zet snel de tv af en gaat Suzy ondersteunen. Luchtig)* Kom, kom, voor die paar kleine plagerijtjes van me, daar gaat ge toch niet voor door de knieën gaan, hé.

SUZY : Het gaat wel.

MADELEINE : Wat zijn het? Duizelingen?

SUZY : Ja... het is niet erg. Ik heb nog al eens, de laatste tijd... gewoon, een beetje lage bloeddruk... denk ik...

MADELEINE : Ga wat zitten hier. *(Ze leidt Suzy naar de sofa)* Lage bloeddruk! Het is

door die zeewind, die moet ge niet onderschatten. Buitenlopen bij dit weer, zoudt ge niet moeten doen.

SUZY : Nee...

MADELEINE : En door koud water te drinken. Beter zo 'n slokje hete stookolie, om u te verwarmen. Hier. *(Ze reikt Suzy een glas whisky aan)* Vooruit! *(Suzy neemt een slokje. Madeleine plaatst een verwarmingstoestel vóór Suzy en observeert haar een ogenblik)* Beter?

SUZY : Ik ben zo gegeneerd. Ik... wat moet ik zeggen...

MADELEINE : Zeg niets.

SUZY : Ik had vandaag de Albertdijk gedaan, met mijn boeken. Ik was op weg naar Oostende, ik dacht, ik ga een kortere weg nemen, door de duinen, en plots overviel me die regenbui. Toen zag ik uw huis...

MADELEINE : Het is mijn schuld. Ik had moeten zien dat u hier eerder kwam schuilen dan boeken verkopen... In nuchtere toestand had mijn normaal scherp observerend oog dat natuurlijk allang doorzien. Drink nog eens. Prosit.

(Suzy neemt een slok)

Niet op mij letten hoor. Als ik drink ben ik meestal hoogst ongenietbaar. In feite schuilt er onder deze zatte harde bolster een oh, zo weke kern. Niet slecht, hé. Zal ik eens een boek schrijven voor het E.C.I.? *(Korte poos. Ernstig nu)* Ge zoudt moeten een auto hebben, voor dit werk.

SUZY : Ja...

MADELEINE : Doet ge dit de hele dag, dat geloop van deur tot deur?

SUZY : Ja, als het weer niet te slecht is.

MADELEINE : Beestenwerk is dat. Ge zoudt van werk moeten veranderen. maar dat is natuurlijk gemakkelijk gezegd. Hoe lang doet u dit al?

SUZY : Drie weken. Van sedert ik van mijn man weg ben.

MADELEINE : Ge zijt van uw man weg. Gescheiden, bedoelt ge.

SUZY : Nee. Niet gescheiden. Ik ben zo weggegaan... Ik wil u niet lastig vallen met mijn...

MADELEINE : U valt mij niet lastig. Ik meen te begrijpen dat u, eh...

SUZY : Op een dag, als hij er niet was, heb ik mijn valies gepakt en ben ik het huis uitgegaan.

MADELEINE : Zonder hem iets te zeggen?

SUZY : Ja. Ik kon er niets aan doen. Ik kon niet anders...

MADELEINE : Maar ge moet u niet verontschuldigen. Hoeveel durven er dat? Ze dromen ervan, ja. Maar gij hebt het gedurfd.

SUZY : Hij sloeg mij altijd.

MADELEINE : Oh! (*Ze verwerkt dit even. Korte poos. Ze wijst naar het verband rond Suzy's arm*) Is dit van hem?

SUZY : Ja...

MADELEINE : (*Bekijkt Suzy doordringend. Ineens uitschietend*) Ha! Daar drinken we er een op.

(*Suzy kijkt verwonderd op*)

Hier! Drink uit! Op twee vrouwen zonder man. De één geslagen en moe. De ander ook alleen en dronken. Haha. Op de mannen die wij verlaten hebben. Enfin, in mijn geval is het iets subtieler: wie heeft wie verlaten? Laten we zeggen dat ik hem verlaten heb mijn... schonen mijnheer. Kom! Drink nog wat.

SUZY : Ik durf niet meer. Ik word zo rap dronken.

MADELEINE : Dat is goed. Drink uit.

(*Suzy neemt een slok*)

Nog een beetje. Kom.

(*Suzy drinkt moeizaam haar glas leeg*)

Vergetelheid in de drank. Kan nooit kwaad. (*Ze vult Suzy's glas*) Geslagen worden door een man, wel wel... (*Ze bekijkt Suzy*) Hebt ge het al warmer?

SUZY : Ja. Het is goed.

MADELEINE : Moet ge nog naar Oostende nu?

SUZY : Ja, ik zal maar opstappen.

MADELEINE : In zo 'n weer. Na drie stappen hebt ge weer een duizeling. Ik zou u kunnen voeren.

SUZY : Doet u geen moeite.

MADELEINE : Ik voer u straks wel. Maar eerst gaat ge nog wat uitrusten. En iets drinken. Vooruit. Of wilt ge iets eten?

SUZY : Dat is sterk... whisky. Oh!

MADELEINE : Leg u neer. Kom. Lekker zacht, die sofa. Ik kan het weten. Dit is mijn bed.

SUZY : Oh...

MADELEINE : Er is geen verwarming in dit huis, daarom slaap ik en woon ik hier. Rond mijn elektrische vuurtjes. Eentje voor mijn voorkant en eentje voor mijn achterkant. *(Ze legt een deken over Suzy)*

SUZY : Ik... ik voel me zo...

MADELEINE : ... gegeneerd.

SUZY : Ja... het draait nog in mijn hoofd.

MADELEINE : Komt door uw bloeddruk, en door mijn whisky.

SUZY : *(Lacht zachtjes)* Ja...

(Madeleine gaat haar conservenblik halen en neemt plaats naast de sofa. Ze eet verder. Ze bekijkt Suzy. Na een poos vallen de ogen van Suzy toe. Madeleine neemt het glas uit haar handen en dekt haar wat beter toe. Ze bekijkt nog eens het verband rond Suzy's arm en veegt een sterk opkomend gevoel van medelijden weg met een grimas, terwijl ze nog eens haar glas vult, langzaam, als was ze van plan om hier nog uren te blijven waken, al drinkend)

Scène 2

(De volgende morgen. Het is nog halfduister. Suzy ligt te slapen in de sofa, diep verborgen onder de dekens)

MADELEINE : *(Komt op uit de keuken. Ze heeft nog steeds de peignoir aan. Haar gelaat is getekend door gebrek aan nachtrust en het drankgebruik van de vorige dag. Toch is ze in een goede stemming. Ze doet het licht aan en plaatst een plateau, waarop een en ander voor een ontbijt, op de tafel. Veel is er niet: een paar sneetjes brood, conservenblikjes... Ze neemt de thermosfles en gaat deze vullen in de keuken. De hele tijd zegt ze ondertussen een passage uit "De Geliefde Stem" van Jean Cocteau, op fel persiflerende wijze. Het is haar bedoeling om Suzy aldus te wekken) ...* maar begrijp me, ik lijd, ik lijd. Deze draad is het laatste wat mij nog met jou verbindt... Gisteravond? Ik heb geslapen. Ik heb mij op het bed gelegd, met de telefoon... nee, nee. In mijn bed... Ik weet het, ik ben belachelijk. Maar ondanks alles zijn we met elkaar verbonden door de telefoon. Stel je nu voor, ik heb een heleboel kleine droompjes gehad: dat ik gewurgd werd. Daarna was ik op de bodem van de zee, en ik was met jou verbonden door een luchtslang, en ik smeekte je die luchtslang niet door te snijden... Liefste, het is nu vijf jaar, dat ik leef door jou, dat jij de enige lucht bent die ik kan inademen. Ik herleef als je er bent. Nu, nu adem ik weer, omdat je met me praat. Mijn droom is nog zo dwaas niet. Indien je dit gesprek afbreekt, snij je de luchtslang door...

(Suzy is eindelijk wakker geworden. Ze richt zich op)

Goede morgen!

SUZY : *(Kijkt versuft rond. Ze bemerkt Madeleine)* Oh! *(Ze werpt een blik op haar horloge)* Wat! Half acht? Hoe kan dat nu? Heb ik zo lang geslapen?

MADELEINE : Een uur of twaalf, maar.

SUZY : Oh! Is dat nu echt half acht. De ganse nacht... maar mens toch...

MADELEINE : *(Lacht)* Kom. Ontbijt staat klaar. Of wat voor een ontbijt moet doorgaan.

SUZY : *(Staat op)* Eh... mag ik even... de badkamer.

MADELEINE : *(Wijst in de richting van de hall)* Eerste deur rechts.

(Suzy gaat af)

(Roept haar na, terwijl ze een blikje sardines opent) Als ge u wilt wassen, warm water is er niet. (Ze gaat verder met het dekken van de tafel, zeer onhandig; ze weet geen raad met de lege flessen en de volle asbakken, die ze dan maar ergens op een kast plaatst. Dan gaat ze aan tafel zitten en doet de helft van het blikje sardines op haar bord)

(Suzy komt op. Ze blijft onwennig staan)

Maar ga toch zitten. Ontbijt. Veel is er niet. Koffie, dat wel. Nog drie sneetjes brood. En conserven. Kies maar uit.

SUZY : *(Gaat zitten)* Een beetje koffie, dat wil ik wel.

MADELEINE : *(Bedient Suzy)* Hier! Dit is alleszins voor u. *(Ze legt twee sneden brood op Suzy's bord)* Wat wilt ge? Sardines, zalm? Allemaal vers uit zee, zelf gevangen en kundig ingeblikt. *(Ze doet de resterende sardines op Suzy's bord)*

SUZY : Mevrouw, eh... ik weet niet wat gezegd. Ik ben zo...

MADELEINE : ... gegeneerd. Weeral. Kom, eet nu.

SUZY : Ik heb hier dus geslapen, de ganse nacht. Twaalf uur. Alsof dit een hotel is.

MADELEINE : Als een baksteen hebt ge geslapen. Kan ik niet zeggen. Ik heb eerst nog een hoeveelheid heilig water tot mij genomen, gisteren. Maar dan vielen ook mijn ogen toe.

SUZY : Maar, ik heb in uw bed geslapen.

MADELEINE : Het gebeurt nog dat ik hier in slaap val, in mijn strandstoel.

SUZY : U moet mij echt excuseren. Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt.

MADELEINE : Nee? Dan hebt ge nog niet veel meegemaakt in uw leven. Ai! Mijn kop. Ik bedoel... mijn kater. Die gaan we eens rap de kop inslaan, zie. *(Ze slikt een pilletje)* Ik was weer in vorm, gisteren. *(Ze reikt naar de thermosfles)*

SUZY : *(Haast zich om Madeleine te bedienen, waardoor gemorst wordt)* Oh, pardon...

MADELEINE : Het is niet nodig om zo vormelijk te doen. Dit is het Hilton niet. Wilt ge nog wat? Hier, zalm. Oh! Leeg. Ik moet dringend nog eens wat boodschappen doen.

SUZY : Ik heb genoeg. Ik heb niet veel honger. Ik bedoel... het is lekker, maar... ik zit

hier maar uw eten op te eten, ik slaap in uw bed... Mevrouw...

MADELEINE : Madeleine is de naam. En gij?

SUZY : Eh? Suzy. Suzy.

MADELEINE : Goed zo, Suzy. Nog koffie? Melk is er niet.

SUZY : Eh... ik zit u hier maar bezig te houden...

MADELEINE : Ik heb niets om handen. Oh ja. Beetje een rol instuderen, dat wel, en het dagelijks herstellen van de kater, dat is ook een heel karwei. Maar verder...

SUZY : Zal ik u helpen met afruimen?

MADELEINE : Afruimen? Nu? Het is te vroeg om te werken. Later, dan...

SUZY : Het is maar, ik denk dat ik maar eens moet opstappen.

MADELEINE : Waarom?

SUZY : (*Mopje*) Wel, eh, zoals bij de boeren, goed uw buik vullen en dan de deur uit. (*Ernstig*) Ik... ik heb nog werk te doen vandaag.

MADELEINE : Uw boeken?

SUZY : Ja.

MADELEINE : Ge blijft nog even. Het is te vroeg voor uw boeken. De mensen zijn pas aan hun ochtendgebed toe.

SUZY : Mijn tram...

MADELEINE : We gaan nog wat kletsen. Gezellig. Hier, voor de open haard. (*Ze schuift de verwarmingstoestellen dichterbij*) Dit is me het huis, geen warm water, de centrale verwarming die niet werkt, geen gordijnen... Maar ja, het gegeven paard...

SUZY : Pardon?

MADELEINE : Het gegeven paard kijkt men niet in de muil. Dit is één van de huizen van de oude mummie, dat is mijn moeder, ik mocht hier tijdelijk intrekken van haar, in dit verloren gat.

SUZY : Ge zijt hier om een rol in te studeren.

MADELEINE : Oh! Onder andere. Ook omdat ik hem niet meer wil zien, die charmeur van me, dat stuk regisseur, dat daar rondloopt in Gent, dromend van zijn Hollandse. Ik laat hem liever alleen met zijn hete droompjes.

SUZY : Zo, zo. (*Ze kijkt op haar horloge*) Ik wil niet onbeleefd zijn, maar ik denk toch... (*Ze staat op*)